

גיליון מס' 2593 י"ז חשון תש"פ * 15 נובמבר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

מכתב פתוח בנושא צוות-חירום-

יישובי:

כפתיח אומר: הודעתי למנהל הקהילה ולצוות צח"י על התפטרותי מתפקיד יו"ר צח"י בכפר הנשיא.

הסיבה: חוסר התאמה לתפקיד. את הסיבה הבאתי אני, ולא אף אחד אחר!

לא אלאה אתכם - רק פרוט קצר:

יש לי יכולות בתחומים רבים: מחשבים, תקשורת, חשמל, חובש-מד"א, ע"ר-נפשית ותחום החילוץ שעברתי לאחרונה.

מה שאין לי, אלה הן תכונות מנהיגות.

יו"ר צח"י אמור לוודא ביצוע של כל הצוותים שמתחתיו ורק לאחר מכן לעשות בעצמו.

במשך כמעט שנה עשיתי גם עשיתי אלא שעשיתי בעצמי במקום לדאוג שהצוותים תחתי יעשו.

לסיכום: צוות צח"י הוא חשוב במיוחד ואסור שיעמוד בראשו אדם שאינו מתאים לתפקיד.

על שום כך הגשתי את התפטרותי. זאת לאחר מאבק אישי של כ-10 חודשים עם הנושא.

אישית, ממש לא נעים, בלשון המעטה, אבל הכרחי מבחינתי!

שבת שלום - דוד אלמן

בהמשך לתרומתו של דוד אלמן לאתר הנצחה מותאם למכשירים סלולריים, הארכיון מגיש לציבור את קיצור ההיסטוריה של המקום.

בית הקברות בכפר הנשיא

נפתח בספטמבר 1950, עם פטירת החבר הראשון, חנן זהבי, צפונה מהקיבוץ, בשטח הצופה על עמק מנסורה, החרמון ורמת הגולן. הסתבר שבחירת המקום לא הייתה מוצלחת, עקב ריבוי הסלעים, שהפכו את החציבה לבלתי אפשרית.

לכן הוחלט להזיז את אזור הקבורה מערבה, לתוך שטח המטעים, ב-1961. בשטח הישן ישנם 7 קברים, ומצבת זיכרון אחת (ללא קבר). ליאון לייטמן ויונתן בלטר, שנפלו ב-1948, נקברו בבית העלמין הצבאי בראש פינה. בראשית 1964 גודר השטח, וביוני 1965 קבלנו אישור מ"חברה קדישא". בקיץ 1980 הותקנה רשת השקייה, והוקם צריפון פח כמחסן לכלי עבודה. ב-1983 נבנה מתקן לנטילת ידיים בכניסה, בתרומה של אחותם של נטע אלמן והנרי בן יהודה, שחודש מאז בתרומת קרוביה של רודה. ב-1986 הוקם קיר זיכרון לקרובי חברים שנספו בשואה, בין השטח הישן לחדש. התכנון היה של פול בילגורי, והביצוע של איזק תלם פוטש ואחרים. בראשית 1990, לאחר שצר המקום, גודר שטח נוסף לכיוון דרום. בקיץ 1988 יצר עמוס ניצן שער כניסה מעוטר מברזל. בשנת 2000 נסלל כביש כורכר מהקיבוץ לבית הקברות, ולימים כוסה באספלט. תכנית מתאר חדשה שאושרה ב-2002, סימנה התפשטות לכיוון צפון. ביום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה ב-2004, נחנכה יד לבני המשק הנופלים, יצירתו של אריק לינטון. באותה שנה ביצעה כיתת בר-המצווה עישוב וניקיון בכל השטח. בשנת 2013 הוחל בהכנת קברים בשיטה חדשה (חפירה ומסגרת בטון), ומדרכת בטון נוצקה בחלקה ו'. השנה נרכשו שתי בידוריות במטרה לאפשר הגברה טובה לשמיעת ההספדים. כיום קבורים כאן 236 איש ואישה. מהם 117 חברים וחברות, 15 בני משק, ו-104 הורי חברים ואנשים נוספים שביקשו להיקבר כאן. בארכיון רשומים כמובן כל הנפטרים, וכן שרטטנו מפה עם מיקומם של כל הקברים, ממספרים לפי חלקה, שורה, ומיקום. המפה הועברה גם לאגף מנהל ומשק, לטובת תכנונים בהווה ולעתיד. קיים נוהל קבורה המפרט את המקובל בכפר הנשיא, ובשנה שעברה נפתחה קבוצת וואטסאפ בשם "מנוחה נכונה", לה שותפים כל העוסקים במצווה של אירגון הלוויות ותקופת השבעה.

ו... שלא נזדקק...

רחל גינ

על דא ועל הא / מעט: תמר וולכין

• הסבב הנוכחי:

פעם היו לנו מלחמות (ששת הימים, יום הכיפורים) והיו לנו "מבצעים" (עופרת יצוקה, צוק איתן ואחרים). ממש לא ייאמן כמה השפה העברית יכולה להיות מגוייסת לשמות יצירתיים לאירועים כאלה. אבל מה שיש לנו ברגעים אלה שאני כותבת בהם, הוא לא מלחמה, לא מבצע, אלא "סבב". פה השפה העברית כבר סיימה את תפקידה, ורק נותר לנו "הסבב הנוכחי", הסבב של חודש מרץ האחרון, ועוד סבב ועוד אחד, ועוד מעט יהיה סביבון טוב טוב. היום זה סתם סבב קטן כזה, קטנצ'יק, ובו שלושת נכדי שגרים בגוש דן, יחד עם עוד מיליון תלמידים נשארו בבית, והוריהם היו צריכים להחליט האם הם נחוצים במקומות העבודה שלהם, או שהם נחוצים יותר בבית עם ילדיהם.

ליבי ליבי לתושבי עוטף עזה שחיים במציאות נוראה זאת כבר כמעט 20 שנה. לפני רבע שעה פגשתי בראש פינה אישה נחמדה, שהציגה את עצמה כתושבת קיבוץ מורן, והיא אמרה שהם מארחים הרבה משפחות מהעוטף, חלק בחדרי האירוח שלהם, וחלק בבתים הפרטיים של חברים ותושבי ההרחבה, והיא בקשה תרומה לסייע בכיסוי ההוצאות. אמנם צץ אצלי בראש השד החשדני הקטן שתמיד צץ בראש, אבל זה לא מנע ממני לשלוף ארנק ולתרום. זה המעט שיכולתי לעשות באותו הרגע.

• איחוד הבונים

ידיד שלנו, שהיה פעם חבר בקיבוצנו, קורא קבוע של דברי הכפר, העיר לי, בעקבות הדברים שכתבתי בשבוע שעבר ששמואל חצור לא היה מזכיר הבונים, הוכחתי לו שהוא טועה (על פי זכרונותיו של שמואל, שאני העליתי על הכתב לפני כמה שנים). התשובה הייתה ש – נכון, שמואל היה מזכיר תנועת "הבונים" ולא "איחוד הבונים".

"איחוד הבונים" נולד בשנות החמישים המוקדמות כשהוחלט על איחוד בין תנועת "הבונים" בתפוצות לבין "התנועה המאוחדת" בישראל.

הייתי אז בת 14 בערך, הייתי חברה בנועה המאוחדת. לא ידעתי כלום על "הבונים". אמנם ידעתי שלא רחוק מהבית שלי היה "המכון מדריכי חוץ

לארץ", אבל אז עוד לא ידעתי שהרבה מהמכוניקים היו חברי "הבונים", ושיום יבוא ואחד מהם יהיה בעלי, ואני אחיה בקיבוץ עם רבים מהם. כחברה בתנועה המאוחדת ייצגתי את ה"עדה" שלי (כך קראו בתנועה לקבוצת הגיל בקן של התנועה), בוועידה של התנועה המאוחדת, ושם קבלנו החלטה על התחברות לתנועת הבונים בחו"ל. וכך נוצרה תנועת נוער משותפת למפא"י בארץ (ול"איחוד הקבוצות והקיבוצים"), ולתנועה המסונפת למפא"י בהסתדרות הציונית העולמית. לתנועה הזאת קראו "איחוד הבונים".

בשנות השמונים התאחדו שתי תנועות קיבוציות: "איחוד הקבוצות והקיבוצים" (בקיזור – "האיחוד"), ו"הקיבוץ המאוחד" ונוצרה "התנועה הקיבוצית המאוחדת" ובקיזור – התק"ם. בעקבות האיחוד הזה התאחדו גם תנועות הנוער של שתי התנועות הקיבוציות בחו"ל, ונוצרה התנועה "הבונים דרור". גרעיני "הבונים דרור" השלימו קיבוצים של התק"ם, כמו למשל, קיבוץ מחניים.

• תהיה ממשלה?:

ברגע זה שאני כותבת את הדברים, מעבר לרקטות הנשלחות לעבר אשדוד, ויירוטים מוצלחים, עדיין אין לנו ממשלה, וגם לא בטוח שתהיה. הציפייה של כולנו היא שתקום ממשלה ולא נלך לעוד בחירות. אבל, אני כבר מדמיינת את ממשלת "האחדות" שתקום. זה לא הולך להיות ירח דבש, ותחושת גועל הנפש שאני מרגישה במציאות הפוליטית שבה אנחנו מצויים.

יום רביעי השעה 10.00 בלילה. לילה טוב לכל הישראלים שחיים בדרום, ושיבלו את הלילה בממ"ד. נתפלל לימים טובים יותר.

תמר וולפין

סיכום ישיבת ועדת תרבות מיום 10.11.2019

נוכחים: רתם איילון, אילן מדינה, אושרת (תושבת), 2 חניכי מכינה איתי + נעם, צילה ב.ר., יפעת וו., רפי פרנק, אורי הדר. מוזמנת: מעין פ.,

סיכום חגי תשרי

ראש השנה

היה צוות מעולה ורובו עומד להמשיך בשנה הבאה. הטקס היה מקסים יש ירידה כל שנה בכמות המשתתפים וחבל על המאמץ. שעה 17:00 לא נוחה בגלל ערב החג. בשנה הבאה לשקול את קיום האירוע יום לפני או יום למחרת.

ערב סוכות – בארגון המכינה במועדון ולב הקיבוץ נציגי המכינה אמרו שהיה ממש מוצלח. הם הרגישו שצוות תרבות והקיבוץ עזרו ותרמו מבחינת ההגברה של אילן, הכנת המועדון ולב הקיבוץ, והקייטרינג שהועדה ארגנה. הטקס, הפעילות לילדים וההרקדה היו טובים. התקיים דיון בועדה לגבי הארוחה שהוגשה בחסות ו. תרבות ונאמרו הדברים הבאים: לא התכוננו לכמות כזו גדולה של אנשים, היתה התנפלות על האוכל ולא נשאר מספיק מזון לכולם. קניית הכלים הרב פעמיים היתה אמירה חשובה של ועדת התרבות. האוכל היה טעים ונתן הרגשה שמשקיעים בחברי הקהילה. אפשר להגיש ארוחה פשוטה יותר ובכמות יותר גדולה. הייתה בעיה של תשלום כי ספקי הארוחה רצו צ'ק מיידי והקיבוץ משלם שוטף + 30 ויותר. עוד נאמר שלא היה מספיק תיאום ושיתוף פעולה בין ו. תרבות לבין צוות לב הקיבוץ ובאירועים הבאים יש לקיים מראש תיאום ציפיות. צריך בד מסודר כדי להקרין על הקיר בזמן הטקס, רצוי גם מילים לשירים. רצוי לקיים הארוחה במקום מרווח בלב הקיבוץ, ובמועדון דלפק הגשה בלבד. יש לדאוג לכמות גדולה יותר של כלים רב פעמיים. כדי למנוע התנפלות על ארוחה אחרי הטקס, לשקול לתת הארוחה לפני הטקס או על השלחנות בזמן הטקס.

ערב פנקייק: כרגיל נהדר והמון תודה למשפ' דבולט הענקית.

אירוע במשק ילדים (מדרחוב ומרקים)

בגדול – ערב מאד מוצלח עם המון משתתפים. שאפו לקרין על הארגון והיוזמה, ותודה ענקית לכל המבשלות והמבשלים שהביאו מרקים מגוונים ומעולים. **נאמר בדיון בועדה:** הצלחנו להביא לשימוש של 80% ויותר בכלים רב פעמיים. היה קשה לראות את חלק מהקהילה בחוסר התחשבות בעזרה בקיפול האירוע,

באי השתתפות בשטיפת הכלים הרב פעמיים (צלוחיות מרק וכוסות לקפה מבמבוק). יש לבקש מקהילה להביא כלים ולשחרר את הועדה מעבודה רבה. כמו כן יש לגייס תורנים ומתנדבים בשנה הבאה לעריכה, לשטיפה, ולחיסול וקיפול. יש לעשות לעשות פרסום גדול יותר לגבי שימוש בכלים רב פעמיים וכן לארגן שוקת גדולה לשטיפה. יפעת פנתה לוועד המקומי לסיוע במימון קנית בכלים מבמבוק.

העברת האירוע משכונת החרמון למשק ילדים חסכה לוועדה 3,000 ש"ח היות ולא היה צריך לבצע עבודות חשמל מסובכות לתאורה. התשתיות של הפאב ומשק ילדים טובות. צריך לקיים תיאום ציפיות בין ו. תרבות לצוות הפאב לפני האירוע. יש לדאוג לשיפוץ השירותים שלא יכולים להכיל 400 איש. הפאב ייקח אחריות על הניקיון השוטף. רצוי לתגמל את צוות הפאב שעבד הרבה שעות להכנת השטח. רתם יעביר לפאב גם את עלות השימוש בחשמל. העבודה בדלפק המרקים הייתה קשה אך מאד מספקת. צריך לסמן כל סיר, מכסה ומצקת בשם המשפחה וסוג המרק. משהוא לקח פלטה פרטית לאחד הדוכנים והיה חסר בדלפק המרק. יש לדאוג בשנה הבאה לפלטות נוספות ולעוד שקדי מרק.

אם מביאים הפעלה יש להגדיר מראש את שעות ההפעלה ומה יעשה בה. יש לשקול חיוב אורחים שאינם חברי קהילה. (כ 20 ש"ח)

רשמה: צילה בן-רשף

לאירנה זפרני

לבחירתך לתפקיד

מנהלת בריאות ורווחה.

תכנון, הצלחה והישגים טובים, בביצוע

למען

בריאות טובה ורווחה לכולנו

ועדת תרבות ממשיכה בהרצת השאלון המקומי !

אם לא מילאת זה הזמן.

אנחנו רוצים לשמוע אתכם, מה חשוב לכם, במה אתם טובים ואיפה תרצו להשתלב בחיי הקהילה !

נביא פה מקצת מהתשובות שקיבלנו עד כה :

• "מצפה שנהיה יצרנים ולא רק צרכנים, שנצור לעצמנו תרבות קהילתית עם תכנים למגוון אוכלוסיות הקיבוץ"

• "לתת חיי תרבות ערכיים ואיכותיים ברוח הקיבוץ- אירועים צנועים ברוח ההתיישבות הקיבוצית החילונית עם התייחסות למועדי ישראל"

• "מוכנה להרצות על כילוי המשאבים של כדור הארץ, איך אכילת בשר ומוצרים מהחי תורמת לכילוי המשאבים ועוד"

• "מוכן להנחות מעגלים שיח, משחקי חברה ועוד".

שלכם ובשבילכם,

ועדת תרבות

כמה דברים שאתם לא יודעים על שיר משמר

שיר משמר / נתן אלתרמן

שמרי נפשך, כוחך שמרי, שמרי נפשך
שמרי חיך, בינתך, שמרי חיך,
מקיר נופל, מגג נדלק, מצל חשך,
מאבן קלע, מסכין, מציפורניים
שמרי נפשך מן השורף, מן החותך
מן הסמוך כמו עפר כמו שמיים
מן הדומם, מן המחכה והמושך
והממית כמי באר ואש כיריים
נפשך שמרי ובינתך שער ראשך
עורך שמרי, שמרי נפשך, שמרי חיך...

כמה הרבה אימה יש בשורות השיר האלה שכתב נתן אלתרמן "הנה הרוח יד שולחת ובלי רחש/ פתאום חלון לאט נפתח בחשכה/ אמרי מדוע את צוחקת כמו פחד/ אמרי מדוע את קופאת כמו שמחה?/ אמרי מדוע העולם כה זר עדיין/ ואש ומים מביטים בו מכל צד?/ אמרי מדוע בו מפרפרים חיך/ כמו ציפור מבוהלה בתוך כף יד?/ אמרי מדוע זה את מעוף ורעד רב/ כמו ציפור בחדר בחפשה אשנב.?"

בשנת 1965 מפרסם יורם קניוק מסה פיוטית ב"משא" (16.4.65) וקורא לה "קינת האהבה". בין שאר הדברים שהוא כותב נאמר: "שיר משמר" איננו עומד לדין הביקורת כשם שיללתו של איש פצוע, אפילו הוא קופץ את שפתיו, אפילו יש ליללתו צורה וצליל, איננה עומדת לדין ביקורת מוסיקלית. כבר השורה הראשונה כתובה בקצב וסדר מילים שנגינתן מזכירה נהי וקינה: "שמרי נפשך, כוחך שמרי, שמרי נפשך". הקצב רטורי, דוקר בעצמתו ומתמשך לאורך השיר כולו. אולם בעוד שהקצב וסדר המילים אינו חדל אף לרגע ממנגינתו המקוננת, הרי נושא השיר מתחילתו ועד סופו הוא האהבה... זהו שיר אהבתו של אדם שחדל לפתע להיות פיקח. איש שחוכמתו נעצרה על סף תהום רגשות עז, ותחת לתלוש את שעריו הוא מביט פקוח עיניים לתוך המראה שלמולו ומבעדה שרות עיניו, ארבע עיניו, בקול מתון ורועד: "רק את נפשך המאוהבה והמלאה, / המתחלחלת לקול צעד מתקרב, / אותה יראת, את הרכה, את השיה, / את הרעה, את הרוחצת בדמי לב"... הזעזוע מתחיל בקצב מסחרר ומפעם לאורך השיר כפעימות דמו של איש שזקן פתאום, הצועק מילים מדודות, שבהיותן כל אחת במקומה "משקלן קנטר". כלומר, גם בצעקה הנוראה נשארות המילים בחונות ונבחנות בקפדנות של מורה עקשן, בקפדנות של מי שלעולם אינו מוכן לשורר מבלי להניח על ידו – כמחווה ראשון של כובד ראש

לשירה – את הכבלים המסורתיים להם הוא משויך, בחינת עבד לתרבותו, ובן נאמן לחינוכו. לעולם אין השיר הזועק חורג מגבולות דרך הארץ למתכונת, למסגרת הצרה והחמורה. זוהי דרך מוזרה של מי שמקלל בלשון נכונה ובוכה ללא שגיאות דקדוק..."

מיטב השיר כזבו. מה הוא מסתיר מאיתנו כאן בשיר הזה, מה הוא מצפין המכשף הגדול, מה הוא אומר לנו במילים אחרות כל כך? ומה מסתיר מאיתנו יורם קניוק בדבריו על השיר המגלים טפח ומכסים טפחיים.

ובכן שלושים ואחת שנים אחר כך בשנת 1996 מרגיש יורם קניוק שבאה העת לגלות את הנסיבות שבהן נכתב "שיר משמר" והוא עושה זאת כמי שסוף סוף נגולה אבן מעל ליבו.

עדות על נסיבות חיבורו של "שיר משמר"

ב-14.10.96 נרשמו הדברים הללו מפי יורם קניוק:
 "ההיכרות שלי עם נתן אלתרמן החלה ב-1962. עבר משותף לא היה לי איתו. חזרתי מארה"ב. לגביו הייתי דף חדש, חלק. הייתי צעיר. הוא קרא את ספרי "אדם בן כלב" והתרשם. מצא בי משהו. בין אנשים מצטברות טינות וכל מיני משקעים. והנה איש מדור חדש.
 בתו תרצה חזרה ארצה באותה תקופה בקירוב. מצאנו עצמנו כבני בית אצלם-מירנדה אשתי ואנכי, עם נתן ורחל מרקוס. רחל הייתה שולחת אותי לחפש בבארים. כדי שאביא אותו הביתה.
 הייתי הולך לחפש אותו כשהיה שתי. זה היה כבר ביטוי לקירבה, שפנו אלי במצבים האלה. מירנדה התיידדה עם תרצה שהייתה נשואה לעודד קוטלר שנעדר מהבית באותו ערב. אני מנסה להיות נאמן בתאורי למה שקרה באותו לילה. עברו הרבה שנים. קרו דברים שמסבירים את הרקע לכתיבתו של השיר הזה. רק שלא יוצר רושם מוטעה. נתן היה גם נורא בהתנהגותו כלפי. היה גם דמוני. השכרות הייתה חלק מזה.
 תרצה הייתה שברירית, כעלה נידף.
 קראו לנו באותו לילה לביתה. מירנדה ואני רצנו לשם יחד עם נתן. תרצה נעלה את הדלת מבפנים. ריח הגז הגיע אלינו מתוך הבית. זה היה ניסיון להתאבד. אמבולנס הוזעק. לאבא שלה סירבה לפתוח. קשה לחשוב על מצב כמו שהיה שם. ועוד יותר לתאר מה הוא עשה או אמר, מול הדלת הנעולה. בסוף נענתה למירנדה ופתחה. תרצה נלקחה לבית חולים וטופלה שם. מאוחר יותר באותו לילה הלכתי עם נתן לביתו בשדרות נורדאו, בית שני או שלישי מדיזנגוף.
 הושיב אותי על הספה בחדר העבודה שלו. כעס שתרצה פתחה לנו ולא לו.
 גידף אותי. אחר כך בכה וביקש סליחה. אני יושב על הספה הזאת. זכורה לי התמונה: הכורסא, הספרים, מכונת כתיבה קטנה. עליה הקיש באצבע אחת או שתיים. את השיר כתב בנוכחותי, כולו. קרא לי את הגירסה. השיר נכתב באחת. אולי שתינו אחר כך וכנראה היה שיכור.
 זכורים לי ביקורים של שתי המשפחות בבית של תרצה. זה היה אחרי שנתן טס

לניו יורק להחזיר אותה לארץ. היה לה שם משבר. אלו היו "טקסי שתיקה".
יושבים ערב שלם ושותקים.

את השיר קרא לי באותו לילה כמדבר אליה. אל תרצה. אחר כך הכחיש את
נושא ההתאבדות. כי במשפחה מן הישוב, זה לא יתכן! יש לי השערה פרועה:
אילו אושפזה בתו באותן שנים – כמו שקרה עם בתי, שנות דור אחר כך, אולי
היה מתאבד. לא היה ערוך לחיות עם מום כזה בביתו. היה "אני" מסוג אחד
שנפגש עם בן-גוריון או עם יגאל אלון- והיה האחר, ההפוך. והיו תלונות של
תרצה עליו: גם על השתיה, גם על שתי נשיו. סיפרה איך זרק עליה ספרים,
אנציקלופדיות בשיכרותו.
גם שתי נשיו לא נראו לו חריגות. כאילו שמדובר במישהו אחר. הוא מצידו ביטא
חרטה על דרך גידול הבת. כנראה שהבין שחטא לה.

לגבי הצד הדמוני שבו. אני זוכר שהסעתי אותו, והוא כבר שתוי, לערב אצל
איצ'ה ממבוש בעין הוד. התאספה שמנה וסלתה של הספרות בארץ. הוא תקף
באופן אישי כל אחד שהיה שם. שאלת אותי על שיר "משמר". זה לא רק
החשוב בשיריו. זה כנראה מחשובי השירים בשירה העברית!"

תרצה אתר לא נשארה חייבת וכעבור זמן ענתה על "שיר משמר" בשירה "שיר
הנשמרת". השיר מגיב על הכל, כל מה שהושתק והוחנק והוסתר והוכחש.
ולמרות שאולי ישנה בו איזה מין השלמה, הוא כואב ומיוסר ואין בו כל נחמה.
הבית האחרון מבטא באופן מאוד מדכדך את חוסר היכולת להינתק מהאל
האב. והשמים שבו כל כך רחוקים ובלתי מושגים. אב ובתו בשמים, נותרים
כלואים בטבעת השקופה שמעגל סביבם הירח כמו בערב שרב. לעד.

שיר הנשמרת

השמיים רצים רצים רצים
בתריסים כל מיני עיגולים נוצצים
כל מיני דברים נעשים
יותר ויותר סמוכים.

אני נזהרת מדברים נופלים
מאש, מרוח, משירים
בתריסים כל מיני רוחות מכים
כל מיני עופות מדברים

אבל אני שומרת את נפשי מהם
וגם איני בוכה
אני זוכרת שביקשת שאהיה ברוכה
אני ברוכה, אני ברוכה.

השמיים רצים
 הם אינם נוגעים בשיער ראשי שלך
 הם אינם מתקרבים אפילו לרוח שבאה אלי ממך
 השמיים רצים למקום אחר
 והרוח סביבנו טבעת שקופה,
 כמו בערב שרב אנחנו ירח,
 הרוח סביבנו עבר

****

אפילוג
 נתן אלתרמן נפטר בשנת 1970 כשבע שנים לפני שתוצאה אתר (כנראה)
 התאבדה. לבנה היא קראה נתן על שמו. נתן סלור.
 המסע שהחל ברמח"ל שמת במגיפה הגדולה בעכו בשנת 1776 ובשירו "קוה
 קוה ליבי" עובר בין שכבות מתרבות של מילים הבוראות יקום תרבותי. שירה
 גדולה נבראת בייסורים. זהו יקום שניזון מיופי וכאב ומשברים קשים, כמו כל מה
 שיפה כל כך בחיי האנשים החיים בו. למעשה זוהי תרבות.

נתן אלתרמן הצעיר, רישום שלי (דודו פלמה)

התרמה לאגודה למלחמה בסרטן

ביום שלישי התקיימה התרמה, לאגודה למלחמה בסרטן..

הנוער שלנו הסתובב בקיבוץ והתרים במהלך ערב אחד

בקהילת בפר-הנשיא 2410.00 ₪

אם ישנם אנשים לא הספיקו לתרום ומעוניינים עדיין,

ניתן ליצור קשר עם הדס ויסבקר 0507503012.

בשנה שעברה, הנוער בקיבוצי המועצה התרימו כ- 38 אלף ₪

המטרה השנה היא לעבור סכום זה. בתקווה

פעילות המפגש לחודש נובמבר 2019

יום חמישי Thursday	יום רביעי Wednesday	יום שלישי Tuesday	יום שני Monday	יום ראשון Sunday
פעילות בוקר				
8:45-10:00 ארוחת בוקר מזינה וחברותא כל יום חמישי בבוקר	10:00-11:00 תולדות האמנות עם מקס	10:00-12:00 פתוח	8:45-10:00 ** ארוחת בוקר ושיח אקטואלי עם עומר ונעם מהמכונה	10:00-12:00 פתוח 10:00-12:00 להנאתכם
10:20 מוסיקה עם מקס	11:30 התעמלות עם טל Exercises	10:00-12:00 פתוח	9:00-10:00 הארכיאולוגיה של א"י - גלעד יפה *משודר מכיתה לימוד בבית ותיקי הגליל	10:20-11:20 מדעי האושר ופסיכולוגיה חובית- ד"ר מיכל שחר *משודר מכיתה לימוד בבית ותיקי הגליל
12:30 ארוחת צהריים לחברי מועדון מופ"ת	12:30 ארוחת צהריים לחברי מועדון מופ"ת	12:30 טל' לתיאומים: 052-7873437	11:30 התעמלות עם טל Exercises	
חוגים אחר צ"צ				
17:00 סרטים קלאסיים	17:00 חוג ספרות עם תמר וולפין	17:00 שיעור תנ"ך עם תרצה Bible class with Tirza	17:00 קבוצת דיון גברים אחת לשבועיים בתאום מול קולין/ פול ב.	

שימו לב לשינויים ופעילויות נוספות שיפורסמו בפרד
הפעילות במפגש פתוחה לכלל הציבור
מלבד א. צהריים שמועדת לחברי מועדון מופ"ת

**** שימו לב! החודש מצטרפים אלינו עומר ונעם מהמכונה – במפגש כל יום
שני – אני מזמינה אתכם לבוא ולהכיר! ***

בזאר שטיחים

עד 50% הנחה על כל המלאי!

ביום שבת 16/11/19

בין השעות 10:00-20:00

מבחר ענק של שטיחים
לחדרי שינה, סלונים, חדרי ילדים ועוד.
חדש! שטיחים מחבל ושאגי.

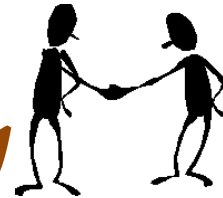
בקיבוץ כפר הנשיא

במועדון

טלפון: 054-6568601

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע,
השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – אריק לינטון,
גר ליד לב הקיבוץ (חדר אוכל)

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי בצרפת, וכשהייתי בגיל 6 חודשים משפחתי עברה לארה"ב, גדלתי בניו ג'רזי ובבוסטון. באוניברסיטה למדתי חקלאות ומדעי הקרקע, ורציתי להמשיך ללמוד על השקייה כדי לעבוד ב peace corps שזה כמו שירות לאומי של ארה"ב, באפריקה. היה ידוע שעל השקיה לומדים בישראל, כי כאן עושים את זה הכי טוב, אז באתי לכאן, לאולפן בכפר הנשיא כדי ללמוד עברית. זה גם התחבר לסקרנות לגבי היהדות שלי.
בזמן האולפן, התאהבתי בקיבוץ, ובבת קיבוץ, ונשארתי כאן.

מה אני עושה בחיים

אני עובד בחצי משרה בסול-רום, מרכז תעסוקה לאנשים עם מוגבלות בצח"ר. אני מדריך בחדר לייזר, שבו עושים עבודות עץ בחיתוך לייזר, אחראי על 10-12 חבר'ה שבאים לעבוד יום-יום. זו העבודה הכי מדהימה, ממלאת וכיפית. בחצי משרה נוספת אני איש האחזקה של הלולים בכפר הנשיא. בנוסף יש לי מסגריה לעבודות מסגרות, נגרות ואומנות.

קרובי משפחה בקיבוץ

אשתי – אביבה
בני – לירן, אשתו נטע ובנם סלע
טל
גסי – שמעון פינקוס (אח של אביבה)
הכלב שלנו – בוני

כמה מילים על הקיבוץ

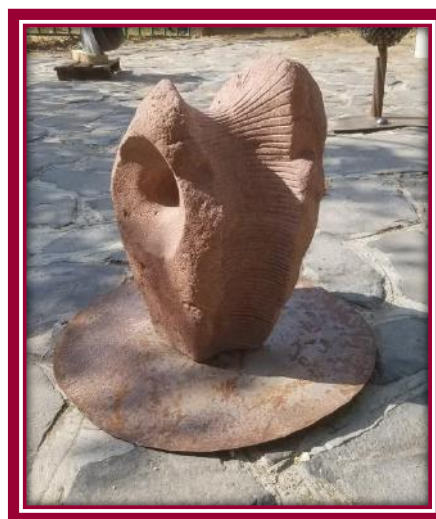

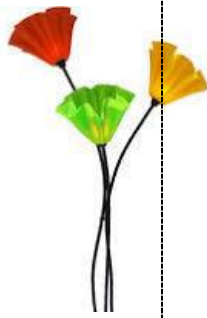
הקִיבוץ הוא הבית שלנו, מקום עם הרבה אנשים טובים, ערכי חיים שעדיין שומרים על רמה מסויימת של ערבות הדדית, מקום שכיף לגור בו. אני עדיין מתגעגע לקיבוץ של פעם אבל כנראה שאני אחד האחרונים. כיף לי לראות את המקום מתמלא באנשים צעירים וחדשים, וגם את הגידול הטבעי של המשפחות שהגיעו. אני מקווה שהקיבוץ ימשיך להתפתח וגם ימשיך לשמור על ערכי הערבות ההדדית.

משהו שאני רוצה לספר

בשבוע שעבר הצגתי את עבודות האומנות שלי באירוע Galil Art שנערך בשביל הלולים בכפר גלעדי. מאוד נהייתי להציג ולחזור למפגש של אנשים עם האומנות שלי. אני מקווה שזה ייתן לי את הדרייב ואת הדחיפה לחזור ליצור. אני מאוד מקווה לפתח את תחום העבודות בזכוכית, לעשות חוגים וסדנאות ושזה יאפשר לי לקיים את הסטודיו. יש לי גם חלום להקים מרכז לאומנות בקיבוץ או באיזור הקרוב, שיהיה מקום לאומנים ליצור, להציג ולמכור את עבודותיהם. כשיש לי מפגשים אומנותיים כמו בשבוע שעבר, זה מחזק אצלי את הצורך במרכז כזה אצלנו.

תודה רבה אריק, נעים להכיר ובהצלחה!

**המסיק עדיין בעיצומ.
בעזרת היד המכנית
נמסקו כבר המון זיתים.**

עדיין לא הסתיים המסיק.

**מצפים לכם, ישמחו לקבל עזרה
המוסקים.**

מתי מוסקים? נפרסם.

תבואו

הנספח הדיגיטאלי דוד אלמן

Digital supplement (David Ellman)

גן רימון בבניה? מה אתם אומרים?

פינת הבונה

נהיגה ושתייה ממש לא הולכים ביחד!
בכל החלפת הילוכים השתייה תשפך!!

המרכז התרבותי
במנסורה

בימים ההם (1958) היו מיבשים כביסה בעזרת פטיליות ופרימוסים
בתוך הצריף. במקרה זה התוצאה לא בדיוק....

ארץ "לעולם לא עוד"
Never Never land

